

Clubblad van



België-Belgique
PB
3500 Hasselt1
BC10.127

DE RASDUIF



Koninklijke Limburgse Sierduivenfokkersclub
gesticht in 1949

Vormduiven
Kroppers
Wratduiven
Kipduiven
Trommelduiven
Kleurduiven
Meeuwduiven
Structuurduiven
Hoogvliegers & Tuimelaars

UITGIFTEKANTOOR
3510 KERMT
P 508051

Verantwoordelijke uitgever:
PUNIE Ghislain
Pollenusstraat 5
3510 HASSELT - Kermt



DE RASDUIF

ma. – april 2014.



Algemene ledenvergadering.

Beste sportvrienden,

Mogen wij u vriendelijk uitnodigen op onze
ALGEMENE LEDENVERGADERING.
Deze zal doorgaan in ons clublokaal “AVIVARIA VZW”
Heksenbergstraat 5-7 3500 Hasselt

vrijdag 28 maart 2014 om 20.00uur

Dagorde: - eventueel nieuws van de duivencommissie;
- woord van de voorzitter;
- rondvraag;
- Juul Lauwers bespreekt de Belgische rassen;
- nababbel.

Uw aanwezigheid en dat van uw vriendfokker wordt ten eerste op prijs gesteld.

Laat je zien als lid.

Zorg dat je er bij hoort!



Woordje van de voorzitter

Beste clubvriend en sympathisant,

Onze laatste algemene vergadering van januari was een succes! Een gulle opkomst met een nieuw gezicht maakte er een aangename, productieve en leerrijke assemblee van. Goede ideeën werden bij de rondvraag aangebracht, gefilterd, en beslissingen genomen!

De videoconferentie van de ‘brünner’ , samengesteld en becommentarieerd door ‘*nos éminances*’ Rik en Marcel viel in ieders smaak en we bedanken hen hiervoor natuurlijk oprecht. Ook dank aan de liefhebbers die het ‘didactisch’ levend materiaal hebben aangebracht !

De na(s)preek van onze T.T. was natuurlijk ‘het’ thema en de cijfers werden meegedeeld en ter inzage en ter bekrachtiging aan onze oudste leden (raad van wijzen) voorgelegd.

Ook werd er al gebraind over onze T.T. anno 2014. Door omstandigheden zijn we genoodzaakt geweest een aanvraag te richten om één week naar achteren te schuiven.

Onze coördinator was echt wel in zijn nopjes, toen hij erin slaagde het hart der Limburgse Duivencommissie opnieuw leven in te blazen. Als voorzitter werd Rigo en als secretaris Marcel verkozen bij unaniem handgeklap. We wensen hen alvast veel succes toe en bieden hun vrijblijvend ons forum aan met het oog op een fijne samenwerking !

De meeste paartjes op hok zullen thans gevormd zijn. Eigenlijk worden onze duifjes verplicht tot nafok! Tegen wil of dank dwingen we onze diertjes tot gene of dene partner.

Geen van ons stelde zich reeds de vraag, denk ik, of er celibaten zouden kunnen tussen zitten minstens holibis. En toch vrienden, ze bestaan..

Enkelen onder ons zullen misschien ook al de eerste nieuwe ringen gestoken hebben aan de frele beentjes van onze gesierde tweevoters.

De dagen worden inmiddels langer en inderdaad, deze betere weersomstandigheden spelen wel degelijk een rol bij al wat leeft. Zou het ook kunnen dat de fokperiode de liefhebber stimuleert te informeren bij de ander? In ieder geval hoort men deze periode niet van de ene T.T. naar de andere te hollen, hé. Nu is er plaats voor planning in de fok, voor mijmeringen over wat het resultaat zal of minstens zou kunnen zijn. Ieder heeft het ideaalbeeld van zijn kampioen in het achterhoofd en wenst deze voorbereiding te delen met de medeleden.

Laat me u allen alvast veel succes en vooral pret toewensen !

Het zij zo en samen zullen we nog even moeten wachten op de perikelen die onze ‘ aprilse grillen’ nog in petto hebben voor onze diertjes. In ieder geval is maart al zonnig ingezet en lijkt de echte winter reeds voorbij, wat zei ik, ..achtergebleven.

Mag ik jullie tot slot,- op verzoek van onze penningmeester-, nog gauw herinneren aan het feit dat we voorlopig geen intresten kunnen genieten op uw lidgeld anno 2014, zo dit nog niet werd overgemaakt ?

En mannen, vergeet ook niet aan Marcel uw (eventueel) nieuwe en vervlogen rassen door te geven voor publicatie in het fokkersboek ?

Alvast voor allen een kwalitatieve kweek gewenst!

Yvan

De kweekstam bij kortsnavelige tuimelaars (en bij uitbreiding voor alle rassen).

De fok van kortsnavelige tuimelaars is niet voor iedereen weggelegd. De verspreiding van dergelijke rassen is niet zo groot. Vooral het Noorden en Oosten van Duitsland mogen als centrum van de kortenfok beschouwd worden. Midden- en langsnavelige duiven brengen normaal hun jongen zonder voedsterduiven groot. De kweek van zulke duiven is nu eenmaal veel lichter. Er zijn echter ook kortsnaveligen die hun jongen zelf grootbrengen.

Hoe houdt een fokker nu zijn kweekstam gezond? Door vrije uitvlucht of door uitselecteren van de zwakke dieren? Sommige fokkers houden het bij regelmatig inkruisen van nieuwe dieren, Dhr. Harald Lassen, fokker van reinogen, kruist regelmatig reinogen en Koningsberger kleurkoppen met altstammers. Men moet hier echter de grootste voorzichtigheid aan de dag leggen, wanneer men niet exact de afstamming van de in te kruisen dieren kent. Het gevaar is dan groot dat dan de raskenmerken langzaam verdwijnen.

Om kenmerken van een ras te verankeren en te vervolmaken is inteelt nodig. Inteelt is voor ieder ras nodig. Door inteelt zijn al onze duivenrassen ontstaan, zelfs al heeft men voor sommige rassen honderden jaren nodig gehad. Maar inteelt brengt voor onze hoog doorgefokte rassen gevaren mee waarop soms veel te weinig of helemaal niet gelet wordt.

Men moet inteelt alleen met gezonde duiven bedrijven. Bijvoorbeeld men heeft in zijn duivenstam een bijzonder mooie doffer die het ideaalbeeld benadert en op tentoonstelling steeds hoge predicaten behaalt. Maar er hapert wat met zijn gezondheid en hij is niet zo levenslustig als de andere duiven. Deze doffer is de vader en de grootvader van een eveneens zeer mooie duivin. Deze duiv-

vin kan zichtbaar gezond zijn, maar kan wel een kleine gezondheidsstoring, die zij geërfd heeft van haar vader en grootvader, met zich meedragen zonder dat wij het merken. Paart men deze duivin aan een vitale doffer dan kan bij de nakweek deze gezondheidsstoring wel aan het oppervlak komen, Wil nu de fokker de voortreffelijke eigenschappen van de duivin verenigen met deze van de vader/grootvader dan zal hij verder eerste klas jonge dieren fokken die de voortreffelijke eigenschappen van de ouders geërfd hebben. Maar ook de kleine gezondheidsstoring van de doffer en de duivin hebben zich versterkt. Zo verankert men in dit geval ook de gezondheidsgebreken in de stam. De goede fokker benut echter de inteelt door verwante dieren met elkaar te paren, van wie hij zeker is dat zij absoluut vitaal zijn,



Wanneer wij de duiven ieder hun eigen partner laten kiezen, dan zal ons duivenhok in enkele jaren gevuld zijn met een vreselijk allegaartje van duiven. Wel zal men de dieren nog als eenzelfde ras herkennen, maar de raseigenschappen zullen vlug uit de nakweek verdwijnen.

KONINGSBERGER REINOGEN.



De kunst van het fokken is de duiven niet alleen op hetzelfde niveau houden, maar ook nader bU het ideaalbeeld brengen. Hiervoor is veel feeling voor nodig. Vooral een grondige kennis van de eigenschappen van de kweekdieren is hier nodig. M.a.w. een degelijke fokadministratie is hier nodig.



Alles berust op vererving, Lang met lang geeft lang en kort met kort geeft kort is een fokkerswijsheid. Maar toch is dit niet juist. Lang met lang geeft langer en kort met kort geeft korter zou men kunnen zeggen. Maar dit lukt alleen maar bij zeer voorzichtige toepassing van de inteelt en vestiging van de eigenschappen.

VAN BOVEN NAAR
ONDER:

ATTSTAMMER,
REINOOG EN
BERLIJNSE KORTE.



Bij uitbreiding zou men ook kunnen zeggen: grote kap met grote kap geeft nog grotere kappen, dikke snavels met dikke snavels geeft nog dikkere snavels, of toegepast op de Koningsberger kleurkop: bonte rug met bonte rug geeft nog bontere rug. Hier hebben wij dus een hefboom die wij in kunnen gebruiken. Zijn sommige kenmerken een voordeel, dan moeten wij ze kunnen verankeren.

Zijn zij een nadeel, dan moeten wij ze kunnen laten verdwijnen. Derhalve is het van groot belang dat de fokker de afstamming van zijn duiven zeer goed kent, Fout is het zeker volgens de compensatietheorie te fokken, Zo zullen de jongen óf de ene, óf de andere eigenschap vererven.

Bij bijna alle kortsnavelige tuimelaars wensen wij, met geringe afwijkingen, een mooie en brede voorhoofdswelving! Daarbij behoort een korte, dikke en brede snavel. Een mooie kop met een dunne en niet sluitende snavel is niet mooi, Een dunne snavel heeft soms ook een zwakke basis. Het gevolg hiervan is een kleine en enge keelholte waardoor met moeite een kleine erwt kan passeren. Zulke dieren zullen zeker hun jongen niet voederen kunnen, zolang de dieren nog klein zijn gaat het nog. Maar zodra zij wat groter zijn, past hun snavel niet meer in de keelholte van de voederende ouders. De diksnavelige Reinogen en Koningsberger kleurkoppen hebben een grotere keelholte en zijn meestal in staat hun eigen jongen te voederen.

Vele fokkers proberen het helemaal niet om de jongen door de ouders te laten grootbrengen. Zij leggen de eieren onmiddellijk onder de voedsters. En toch komt het voor dat de voedsters de pas uitgekomen jongen niet voederen. of het jong is te zwak en bedelt niet, of het heeft bij het uitkippen zijn laatste krachten verbruikt. Wanneer dit dikwijls voorkomt, is de fok niet in orde. Misschien zijn de duivinnen te jong, hebben te dikwijls gelegd of scheelt er iets met het voeder. Eventueel is er geen grit, piksteen of groenvoeder ter beschikking. Soms zijn parasieten de oorzaak van het sterven der jongen, Zuiverheid van de nestcellen is van groot belang! En bestrijdingsmiddelen van de ektoparasieten zijn

Er voldoende op de markt.

Meer dan 3 maalleggen zal men de kortsnaveligen niet laten doen. Met de kweek zal men niet aanvangen voor het midden van maart. Wie vroeger begint, ziet soms zijn jongen afzien tijdens de koude nachten. En soms zijn zulke nachten fataal voor hen. Men zal zo lang mogelijk de duivinnen van de doffers moeten scheiden. Zeker nog tot in de maand februari.

Vlugge jongen zal men in ieder geval in de jongdierenafdeling zetten. Daar moeten zij rijkelijk voeder krijgen en leren zij gauw zelfstandig eten. Zelfs half vlugge jongen kunnen afgezet worden. Zij zullen zeer snel leren eten. Hun leermeesters zijn de andere jongen die het eten reeds geleerd hebben.

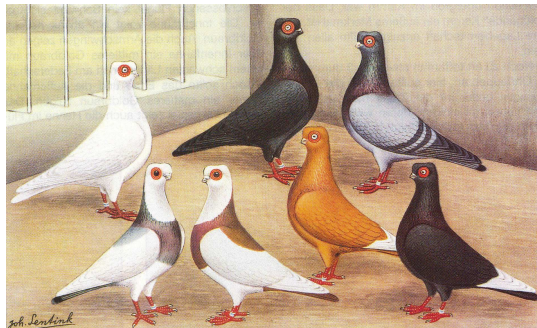
Ziekten voorkomen is beter dan genezen. Wanneer de duiventil ruim, droog, tochtvrij en zuiver is, de ouderdieren gezond zijn grit piksteen en zuiver water ter beschikking staan zal men niet zo vlug ziekten op het hok krijgen'

Minstens een- tot tweemaal per week badwater dat na het baden verwijderd wordt, ter beschikking stellen is een must. Zelfs jonge duiven die nog niet vliegen kunnen, appreciëren een bad.

Geflügel Börse 2003.

Harald Lassen.

Vertaling: M. Punie.



KONINGSBERGER
KLEURKOP.
ZWART.



POSENER KLEURKOP.
ZWART.



PEAGER GANSEL.
ZWART.

Sierduivenfokkerij

Vrijwel iedere sierduivenfokker beschouwt de kweekperiode als, een van de mooiste periodes van het jaar. Deze periode van spanning en hoop wordt echter vaak in negatieve zin beïnvloed door de vele tegenslagen en mislukkingen die wij in deze tijd te verwerken krijgen. Hieraan wordt dan ook werkelijk op de meest uiteenlopende manier het hoofd geboden.

Het zogenaamde uit de dop helpen is iets wat in de sierduivenwereld nogal eens voorkomt, maar dat zich echter zou moeten beperken tot het zachtgekookte eitje van de ontbijttafel. Elke hulp bij het doorbreken van de eischaal is uit den boze, want een levenskrachtig jong heeft onze hulp niet nodig. Mist de jonge vogel deze kracht dan kan het ons voor het behoud van onze liefhebberij, geen betere dienst bewijzen dan door ongeboren te blijven. Met selecteren kan men niet vroeg genoeg beginnen hoort men vaak zeggen, zie hier de beste manier om vroeg en goed te beginnen: in de dop.

Nu kan het voorkomen dat het jong bij voorbeeld een zogenaamd venster in de eischaal slaat en in zo'n geval is het jong als gevolg van het open venster, naar men zegt, niet bij machte de wenteling in het ei voort te zetten, hetgeen dus automatisch inhoudt dat het dierdje zich niet uit de eischaal zal weten te bevrijden. In een dergelijk geval zou de liefhebber geneigd kunnen zijn hier dan toch maar de helpende hand te bieden. Het blijft echter de vraag of we er ook in dergelijk geval verstandig aan doen in te grijpen. Er is namelijk grote kans dat wij met onze hulp op het verkeerde moment komen, nl. te vroeg, hetgeen onherroepelijk betekent dat het jong waarvan de dooierzak nog niet geheel door het lichaam is opgenomen tengevolge van optredend bloedverlies of infectie alsnog het loodje legt.

Maar wie zegt dat het zgn. vensterslaan of het rondpikken van de eischaal zonder er doorheen te komen geen tekenen van zwakte zijn? Het komt meer dan eens voor dat een uit de dop geholpen jong na enkele dagen toch bezwijkt of in ontwikkeling ver achterblijft bij een normaal geboren jong. En dit is ook met extra voer, speciale vitaminen e.d. nooit meer bij te spijkeren. Men zal er dan ook verstandig aan doen onder geen enkele omstandigheid een jong bij het uit-

komen behulpzaam te zijn.

Geheel overbodig en verkeerd is het eveneens om een achterblijver te helpen door het grotere jong tijdelijk te verwijderen. Dit gaat ten eerste ten koste van het grotere jong en ten tweede zal een kleiner jong, mits vitaal en levenskrachtig genoeg, zonder twijfel het nodige voer krijgen, want een gezond stel duiven is zeker in staat twee jongen goed groot te brengen. Mocht u namelijk twee jongen van verschillende grootte op deze manier even groot krijgen dan moet u zich bedenken dat niet het kleinere jong harder, maar het grotere minder hard gegroeid is.

M.a.w. een gezonde jonge duif onder gezonde vitale ouders zal, zelfs al is het andere nestjong een dag ouder, zonder onze hulp voorspoedig opgroeien, want een levenskrachtige jonge duif vraagt net zolang om voer tot het verzadigd is en goede ouderdieren zullen hieraan zeker voldoen.

Eén ding moeten wij ons echter afvragen: is gebrek aan vitaliteit bij onze ouderdieren niet debet aan dit soort mislukkingen in de fokkerij. Hebben wij al die jaren niet wat eenzijdig geselecteerd, nl. op uiterlijke kwaliteiten, waarbij een verminderde vitaliteit op de koop toe genomen werd? Want gaan wij bij onze postduivenfokkers te rade dan merken wij dat dingen als moeilijk leggen, slechte schalen, geringe uitkomsten en moeizaam groeiende jongen hier niet voorkomen. Volkomen begrijpelijk is natuurlijk dat deze mensen op niets anders te letten hebben dan op vitaliteit! Deze vogels moeten werken voor hun voer. Uiterlijk schoon doet er niet toe, vliegen moeten ze en dat vergt conditie.

Nu bestaan er tussen onze sport en de postduivensport grote verschillen, maar beide zijn het mooie vormen van vrijetijdsbesteding, waar wij dagelijks mee bezig zijn. Hierom moeten wij er in onze sport voor waken ons niet blind te staren op showkwaliteiten, waardoor vitaliteit van ondergeschikt belang wordt, want als het zover komt zijn wij met onze mooie sport de afgrond nabij.

Zij die moed hebben alles wat minder vitaal is uit te schakelen zullen hier op den duur de vruchten van plukken, want het zijn alleen de sterke dieren die de vaak ver doorgevoerde inteelt kunnen doorstaan en zij zijn het die ons voor een ramp kunnen behoeden.

LACHEN IS GEZOND!

Maak het even?



.... De kust

Hugo en Bernadette zijn rustig naar de TV aan het kijken, tot plots de telefoon gaat.

Hugo neemt op zonder iets te zeggen, en na 10 seconden roept hij: "Hoe moet ik dat nu verdomme weten? Bel naar iemand in Blankenberge!"

Bernadette vraagt wat geschrokken: "Wie was dat?!"

Hugo: "Een of andere idioot die wou weten of de kust veilig was..."

.... Aquarium

Een blondje besluit een aquarium te kopen om zoutwatervissen te kweken.

Ze besluit naar zee te rijden ten einde aan zout water te geraken.

Op de pier van Oostende gekomen ontmoet ze een visser.

Ze spreekt hem aan en vraagt om zout water.

Da's hier geen probleem! Zegt hij. Wat kost een emmer vraagt ze.

Vijf euro antwoordt hij.

Bon, doe me maar een emmer. De man schept een emmer zeewater en ze betaalt hem vijf euro.

Thuis gekomen kiepert ze deze in het aquarium.

Ze stelt vast dat ze heelwat tekort komt en dat ze nog enkele malen heen en weer zal moeten rijden.

Terug te Oostende zit daar nog steeds datzelfde vissertje.

Ze spreekt hem terug aan maar ondertussen was het laag tij geworden...

Amaai, zegt ze, g'hebt goed verkocht vandaag!

Frans

VERENIGINGSLEVEN

LEDENVERGADERING VAN VRIJDAG 31 januari 2014.

De voorzitter opent de vergadering.

De secretaris vraagt om ideeën i.v.m. de onderwerpen voor de ledenvergadering. Er werd voorgesteld om Andy Verelst te vragen om te komen spreken over duivenziekten. Ook Yves zou navraag doen bij veearts Hendriks om te komen spreken over hetzelfde onderwerp. Ook een spreekbeurt over duivenproducten is mogelijk. J. Lauwers kan gevraagd worden om over de Belgische rassen te komen spreken. Verder werd voorgesteld om de romein te bespreken.

Voor de provinciale duivencommissie wil Rigo Jacobs zich inzetten als voorzitter. M. Punie wil het secretariaat op zich nemen, op voorwaarde dat dit niet leidt tot bijkomende vergaderingen.

Bespreking van de brünnerkropper door Rik Leeten. Het werd een leerzame bespreking aan de hand van de meegebrachte dieren en een powerpoint presentatie. Dank u Rik!

Gezellig samenzijn.

M.Punie.



Bloedverwantschap

Bij het lezen van bovenstaande uitdrukking rijzen bij veel fokkers de haren te bergen. Immers het is naar hun mening absoluut fout duiven aan elkaar te paren die op enigerlei wijze familie zijn. Paren van vader aan dochter, halfbroer aan halfzus, moeder aan zoon, en ga zo maar door, verzwakt de vogels, geeft onbevuchte eieren, en al wat niet goed is.

Vooraf bij beginnende liefhebbers klinkt familieteelt bij duiven hetzelfde als prostitutie bij de kippen waarom inteelt bedrijven als er toch genoeg goede vogels voorhanden zijn, beter is het telkenjare bij bekende fokkers goede vogels te kopen, en te paren aan je eigen goede vogels. vergeet het maar. Wil je werkelijk ooit succes bereiken in de sierduivensport dan is bloedverwantschap de aangewezen weg.

Zonder bloedverwantschap is het best mogelijk af en toe een goede vogel te fokken maar dat is zuiver toeval. Van nakomelingen er van mag men niet veel verwachten. Overigens is het bij de fok van alle diersoorten nodig stammenteelt (lees familieteelt) toe te passen. Dat de dieren daarvan zwak worden, klein blijven, onvruchtbaarheid etc., is in principe nonsens.

Echter is er bij het bovenstaande één maar en dat is scherpe selectie fok je een dier dat niet wil groeien, opruimen, blijft een dier traag in zijn bewegingen, opruimen, vertoont een dier dezelfde storende fouten als de ouders, opruimen..... Alleen vitale dieren die snel groeien en vol levenslust zijn mogen worden aangehouden.

Heeft men daaraan voldaan, dan wordt gelet op type, want dat is het belangrijkste, vervolgens komen de overige eigenschappen aan bod. Tot succes van de dieren!

De conclusie is dan ook:

1. Fok alleen met bloedverwante dieren.
2. Begin daartoe met materiaal van bekende fokkers, geen hoog bekroonde vogels maar fokdieren hiervoor nodig (daar is een wezenlijk verschil tussen)
3. Selecteer schep zeer scherp, niet overhaast maar wel onverbidde-lijk.

Schema lijnenteelt

Een van de mogelijkheden om succes te oogsten:

Als men lijnenteelt wil toepassen moet het uitgangsmateriaal goede eigenschappen bezitten, o.a. onverwant, en ze moeten gezond en vitaal zijn.

VADER: 100% onverwant aan moeder X

MOEDER: 100% onverwant aan vader

Uitkomst is 50% vaders en 50% moedersbloed (F.1)

+++++++ Terug paring (F.1) ++++++++

VADER: 100% X dochter bezit 50% vadersbloed.

Uitkomst is 75% vadersbloed (F.2)

MOEDER: 100% X zoon bezit 50% moedersbloed,

Uitkomst is 75% moedersbloed (F.2)

+++++++ terug paring (F.2) ++++++++

VADER: 100% X dochter bezit 75 % vadersbloed

Uitkomst is 87½% vadersbloed (F.3)

MOEDER: 100% X zoon bezit 75% moedersbloed

Uitkomst is 87 ½% moedersbloed (F.3)

+++++++ Terug paring (F.3) ++++++++

VADER: 100% X dochter bezit 87½% vadersbloed

Uitkomst is 94% vadersbloed (F.4)

MOEDER: 100% X zoon bezit 87% moedersbloed

Uitkomst is 94% moedersbloed (F.4)

+++++++ Terug paring (f.4) ++++++++

VADER: 100% X dochter bezit 94% vadersbloed

Uitkomst is 100% vadersbloed (F.5)

MOEDER: 100% X zoon bezit 94% moedersbloed

Uitkomst is 100% moedersbloed (F.5)

Deze nakomelingen (F.5) dragen door de herhaalde inkruising de volle 100% zowel vaders als moedersbloed. Dus deze nakomelingen zijn precies even onverwant als het uitgangspunt, dus kan men weer opnieuw beginnen en dezelfde lijn volgen. Zo kan men jaren doorgaan. Ook mag men de uitkomst van de derde paring (F.4) op elkan- der paren en uit deze paring kunnen reeds zeer goede nakomelingen geboren worden. Door steeds paringen aan te houden vererven de goede eigenschappen het hardst zodat men er altijd wel bij zal varen lijnenteelt te volgen.

J. Custer

DUIVEN IN DE VOLIERE

Zonder twijfel is de vrije vlucht de natuurlijkste manier voor het houden van duiven. Daar kunnen ze zich uitstekend uitleven en eventueel vele stoffen zoeken die in een gewone voeding niet voorzien zijn. Spijtig ge- noeg is het heden bijna niet meer mogelijk vrij vliegende duiven te hou- den, vanwege allerlei wetten en andere moeilijkheden ons door de Over- heid opgelegd.

Het houden van duiven in een volière kan zeer goede resultaten geven mits goede verzorging en dito voeding. Een vlucht geniet het voordeel dat geen oude of jonge duiven verloren gaan. Men kan zijn dieren beter in het oog houden bij het selecteren van jonge vogels, wat ook op het gebied van ge- zondheid van belang is, als men denkt aan de soms dure of zeldzame ras- sen die men fokt.

Waar kan een volière opgericht worden? Op een dak, op pijlers of gewoon op de grond. Van bijzonder belang is dat er voldoende zonlicht voorhan- den is alhoewel veel zon voor sommige kleuren nefast is!

Gemaakt uit vlechtdraad (vogeldraad) en overdekt met plastieken platen biedt een volière het voordeel dat men de duiven goed kan zien en onge- wenste gasten (mussen) buitenhouden. De volière mag niet gans gesloten zijn want de duiven genieten graag van een regenbui, niettegenstaande er dagelijks badwater voorhanden is. De grootte van de vlucht richt zich naar de beschikbare plaats en naar de hoeveelheid aan te houden duiven. Men bouwt ze liever te groot dan te klein: hoe meer de duiven zich kunnen be-

wegen, hoe beter voor hun gezondheid. Er moeten ook voldoende zitplaat- sen voorhanden zijn. Men zet een vlucht best op een betonnen of stenen rand, die iets in de grond geplaatst is om muizen en ratten buiten te hou- den.

De bodembedekking kan bestaan uit aarde, beton, tegels of zand. Alle heb- ben voor- en nadelen. Op droge plaatsen liefst zand (duinzand) dat droog blijft en kan gezeit worden met een zeef gemaakt uit muggendraad. Op natte plaatsen gebruikt men beton of tegels die beter kunnen gereinigd worden. Gewone aarde is niet aan te bevelen : droog, veel stof, en nat een broeinest voor allerlei bacteriën en wormen. Is er genoeg plaats beschik- baar, bouw dan een tweede volière om de jonge duiven erin onder te bren- gen. Deze gedijen beter alleen dan te samen met de oudere koppels die de jonge dieren vergasten op snavel- of vleugelslagen wanneer ze willen mee -eten of ergens gaan zitten. De duiven in de volière moeten zorgvuldig gevoed worden om met goed gevolg te kunnen fokken. Elk ras heeft zijn voederproblemen. Fijne en slanke rassen hebben geen behoefte aan erwten en bonen. Zware rassen daarentegen moeten die wel toegediend krijgen. Alles moet in goede maten gegeven worden. In de volière hebben de dui- ven te weinig beweging dus ook de neiging om vet te worden met minder gunstig gevolg in de kweek. De gewone graanmengeling volstaat ook niet. Er dienen mineralen en vitamines ter beschikking gesteld te worden. Beide kan men vinden in goede pikstenen. Ook groenvoeder mag niet ontbreken. Sla, witloof, bloemkool zullen ze graag eten. Als de duiven het weigeren geen probleem: alles in kleine hapjes snijden, een beetje zout erop en alles zal in een oogwenk naar binnen zijn gewerkt. Een weinig zout is geen ver- gif, maar opgepast: niet te veel, want als er jongen liggen zijn deze eraan voor de moeite. Grit mag ook niet ontbreken om de spijsvertering te be- vorderen.

Ook korrels kunnen uitkomst bieden bij het voederen. In iedere korrel zijn alle elementen voorhanden nodig voor een goede voeding. Men kan b.v. 's morgens en 's avonds graan geven en de ganse dag korrels ter beschikking stellen. Nooit méér graan geven dan ze in een voederbeurt zullen opeten. Als men al deze elementen aan zijn dieren geeft dan zal de fok even goed verlopen als bij vrij vliegende duiven. Er is meer: men zal geen duiven kwijt geraken, ze kunnen niet gepakt worden door honden of katten, men heeft geen last met de geburen (denk maar aan veranda's, regenaflopen, vuil regenwater enz '!!) Een laatste, zeer belangrijke opmerking ! Bij een volière hoort natuurlijk ook een goed binnenhok waarin de duiven kunnen kweken en er de nacht in doorbrengen ! Veel geluk in de volièrekweek
G.Busson

Het bestuur (K.M.) 'DE RASDUIF' stamn.032

Ere secretaris:

René America
Herkerstraat 3
3500 Hasselt Tel. 011/ 274969
Gsm: 0472/ 253800

Voorzitter:

Yvan Kielich
St.Truidensteinweg 123
3700 Tongeren
Gsm: 0475/ 430226
Mail: yvankielich@hotmail.com

Ondervoorzitter:

Renaat Crommen
Laakstraat 7
3582 Koersel
Tel. 011/ 421375
Mail:
renaat.crommen@gmail.com

Secretaris:

Marcel Punie
Pollenusstraat 5
3510 Kermt (Hasselt)
Tel: 011/ 251236
Mail: mpunie@telenet.be

Overleden leden:

+ Clement Vanderstraeten
+ Gust Vanzeer
+ Hubert Hoen
+ Gustaaf Weckx
+ Ivo Hanssen
+ René Troch

Raadslid:

Yves Neven
Ekkerputstraat 56
3520 Zonhoven 011/ 821342
Mail: neven.yves@gmail.com
Provinciale secretaris.

Raadslid:

Rik Leeten
Geraard Mercatorlaan 40
3500 Hasselt
Tel: 011/ 222326
Mail: rik.leeten@skynet.be
Provinciale coördinator.

Raadslid:

Jan Aerts
Salviastraat 21
3670 Meeuwen-Gruitrode
Tel: 011/ 793841

Tweemaandelijks tijdschrift
Van



DE RASDUIF

=====

Gesticht in 1949

64ste JAARGANG

NR. 2 2014

MA.—APRIL

=====

**TWEEMAANDELIJKS
TIJDSCHRIFT**

Redactie:

Frans Bergmans Bergbeemdenstraat 7 3530 Houthalen
Tel.: 011-728274 E-mail: fr.bergmans@telenet.be

Teksten voor het volgende nummer inzenden vóór 25 APRIL.

Secretariaat De Rasduif:

Pollenusstraat 5

3510 Kermt

Rek. BE74 979-4280515-07